

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dola e. Amerikanci do njo za to ceno brezplačno i Marijin List pa kalendar Srca Jezusovega, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Črenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasiilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravništvo i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstem cm² 1:50 D., v poslanom 2:50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse oglase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Zanimiva pravda.

„V čem obstoji svobodomiseltvo?“ pita francoski list „La croix“. Na to pa da sam sledeči primeren odgovor: „Svobodomiseltvo obstoji v tom, da svobodomiseltci z larmov zahtevlejo, da bi njihovo mišljenje vsi ljudje brezi vsakoga premišlavanja spoštivali. Z ogrizavanjom, s potvarjanjom, z grobjanstvom i nasiljom ščejo zatreti vsako nasprotno mišljenje. Svobodomiseltci n. pr. pripravijo na velki petek velke mesena goščanja, da bi s tem dražili vernike. Či njihov nasprotnik napove kakši govor, potom pridejo i njemi ne dajo govoriti. Či se njim to ne posreči, potom obrnejo reči i v svoji listaj zovejo na pomoč orožnike i državno oblast.“

Eden nemški list pa pravi od nji sledeče: „Či bi bilo svobodomiseltvo zaistino edno mirno osvedočenje, te bi na tihoma pomilivalo tiste, ki verjejo, ali bi se pa kazalo v žalostnom spoznanji rekši: „Jaz namrem vervati. Venda pa zavidam tiste, ki verjejo“. Namesto toga pa zmorejo svobodomiseltci grmeti, larmati i kamenje metati.“

Takši so svobodomiseltci vseširo i tudi pri nas. Naši liberalci (tak se pri nas zovejo) nikaj ne zaostanujejo v tom pogledu za svojimi brati v drugi državaj. I bogvari, ka bi što bio drugoga mišljenja kak oni, te je ogen v strehi. Njihovo navadno kričanje je, da naj se duhovnik ne meša v politiko, da vera nema z politikov nikaj za opraviti i celo tak daleč so prišli tej ljudje, ki niti največkrat 6 glavni istin ne vejo, da pravijo, ka oni branijo vero. Čemi to kričanje? Vse samo zato, ka bi ljudi premamili i dobili za svoje namene. Te namene pa najbolje kažejo njihova dejanja i pisanje njihovi listov.

Kda so meli oblast v rokaj so dijakom prepovedali Marijine družbe, čiravno ka so ščista verske družbe i služijo samo verskoj vzgoji. Pri tom pa so Sokola celo uradno priporočali i skoro da silili, naj stopijo v njega. Što je mešao vero v politiko, či ne naši liberalni demokratje, kda so pred volitvami agitirali s tem, ka so prej rimski pápa prepovedali voliti za stranko dr. Korošca, čiravno ka so vse to s prsta scecali. Potom pa so svoje farizeuške oči obrnoli i kričali, da naj se vera ne meša v politiko.

I njihovi listi? Kelkokrat se norčarijo z verski istin, z duhovnikov, z bože službe, z romanja

i z bratovščine itd. Šteri pa so tej njihovi listi? Predvsem „Domovina“. Zato je dužnost püšpekova, da takše veri nasprotnne liste obsodi i vernike odvrča, da bi je čteli. To se je letos tudi zgodilo. Ljubljanski prevz. püšpek, ar „Domovino“ tam tiskajo, so te list večkrat obsodili, kak veri nasprotnoga, i vernike opominali, naj ga ne čtejo. Samo se razmi, da morajo to ljudem povedati tudi katoličanski listi.

Isto je napravio kat. list „Slovenski Gospodar“ i za toga volo se je med njim i Domovinov začnola zanimiva pravda. Domovina je tožila Gospodarovoga urednika zavolo ogrizavaoja, ar je pisao, da je Domovina protiverska. Pa glejte, ka je sodišče povedalo k toj tožbi. Sodišče je oprostilo Gospodarovoga urednika i obsodilo tožitelja, da mora povrniti vse tožbene stroške. S tem je povedano, da je tožene resan dokazao, ka je Domovina protiverska.

Za svedoka so bili pozvani ljubljanski prevz. püšpek. I glejte ka oni pravijo od Domovine: „Predočeni mi članki „Domovine“ so resan takši, da sramotijo vero i duhovniški stan. Ka je obtoženec Golec k tem člankom povedao i njegovi tozadevni zaključki so povsem pravilni i je odobravlem. Takši članki „Domovine“ so resan zmožni vero med ljudstvom zatreti i se da s toga, da je več takši člankov i z vsega načina pisanja upravičeno sklepati, da so vsi predmetni članki pisani v nameni, veri med ljudstvom škoditi. Püšpek kak cerkvena oblast je pozvani i dužen, v svojem okoliši odločiti, ali nasprotuje kakši list veri, oziroma njenim navukom. Istina je, da sam letos v „Domoljubi“ v dvema člankoma — na zadevne številke se ne spominam več — svojim vernikom označo „Domovino“ kak list, ki je proti Cerkvu, protiverski i da sam te list prepovedao čteti. — Dr. Anton Bonavetura Jeglič.“

Tem rečam ne trbej nikaj pridevati. Po toj püšpekovej izjavi i s tem, da je bio urednik „Slov. Gospodara“ oproščen i tožiteo obsojeni na povrnitev stroškov, je očivesno, da je obojna oblast cerkvena i svetska obsodila pisanje „Domovine“, kak veri nasprotnne.

Da to „Domovino“ najbolje širijo pri nas naši politični „demokratje“, je že skoro vsakomi znano. Poslujšajmo samo, ka pravi v svojoj 186. šte. mariborski „Tabor“, ki je tudi list tej »demokratov« i teda veren bratec svoje sestre „Domovine.“

V uvodnom članki, kde guči od toga, kak se demokratarija širi pri nas, piše sledeče: „V ponedlek 16. avgusta je dr. Pivko obhodil občine Gančani, Lipovci, Beltinci, Bratenci. Dokležovje i Bakovci skupno s srezkim tajnikom . . . V Gančanih se je zbralo ob 10. uri nad 30 pristašev, ki jih vodi mladi Joško Maučec. Organizacija v Beltincih ima 33 članov, in 23 Domovin, organizacija v Bratencih ki je tudi nova, pa ima 19 članov. V Dokležovju imamo 47 članov in 17 Domovin. V Bakovcih se je vršilo zborovanje ob 20. uri zvečer pri G. Voglerju ob navzočnosti 35 domačinov s predsednikom Fr Kregarjem in tajnikom Janezom Horvatom. Tu imamo 59 članov in 20 „Domovin“.

Dvojnoj obsodbi „Domovine“ mora priti ešče tretja, najpre, da jo obsodi tudi ljudstvo. Vsi tisti, šterim poüvlejo i vsiljavlejo „Domovino“ naj znajo, da je ista veri nasprotna i obsojena, zato pa vala za njo samo edno, najpre nazaj jo poslati, odked je prišla. Nas vsej dužnost pa je, da delamo z vsemi močmi i pri vsakoj priliki na to, da se te veri nasproten list odpravi iz naši krščanski držin, da nam ne kvaru našega najdragšega, naše mladine.

Zakaj neščejo odpreti v Lendavi meščanske šole?

Mislimo na prvi razred. Sami smo s teškočov dosegli prvi razred. Te je postao letos drugi. Prvoga pa neščejo odpreti. Lani so protizakonito zavljučivali vpišuvanje, Letos pa otvoritev prvoga razreda. Še slepec more tu oviditi jasen namen, da šolo v Lendavi ščejo zapreti. Pa što dela to? Pristaši demokratske stranke, tiste stranke, štera si je na zastavo zapisala z zlatimi črkami reči: „vse za jugoslovanski narod i dom.“ Jugoslovanski narod i dom pa nigdi ne potrebuje tak krvavo narodne šole, kak ravno na državnoj meji, kde leži i D. Lendava. Zakaj pa te ne drži demokratska stranka tu svojega prvoga programa. zakaj agitira na vse štiri, da se med Madjari zapre slovenska šola? Čast izjemam, — ali malo je takših, — moramo glasno povedati, da je demokratska stranka poprek samo z jezikom narodna, v djanji pa gleda samo na to ka njej kakše haske nosi. Lendava nikših haskov ne nosi za strankine žepe; ka mo zato tu gde pristašov nemamo?! Hodi mo rajši v Beltince, tam mam

že Sokole pa tudi med prostim narodom pristaše, štere goji „Domovina“ ki je med katoličani najbolje v Beltinskoj fari razširjena! Ka nas brigata narodna vzgoja i državni duh v Lendavi? Če prepadneta, naj prepadneta, glavno je, da mam pristaše v v Beltincih i haske s hüpermaksimuma veleposestva.“ — Zato naj se seli meščanska šola v Beltince i zato naj ne dobi siromaški narod tiste zemlje, štero krvavo potrebuje i štero bi redno plačao. To je obraz naše „narodne demokratske stranke“ pri nas. To je zrok zakaj ščejo po sili zapreti meščansko šolo v Lendavi i jo spraviti v Beltince.

Velke nevihte i povodni.

Po dugšem časi süšave je začelo nenagloma po vsoj Sloveniji deščuvati. Namestaj so bili strašni nalivi i nevihte. V ponedlek zadvečara je divjala nevihta zahodno od Ljubljane. Voda se je vlevala kak či bi se oblak pretrgao. Na ednok so bile struge pune i velka povoden je poljajala zahodne kraje od Ljubljane i tudi gornji deo varaša samoga.

Na Viči je voda namestaj po dva metra visiko narasla. Nešterne bole nizke hiše so do strehe v vodi. Pri cerkvi je voda dosegnola zgornjo stubo. Kak strašno je voda podkapala se vidi iz toga, da je cementani plot okoli farofa podrla. Vse, ka je ne bilo trdno zozidano je povoden vzela s sebov. Hlevovje so se podirali, živad i polodelsko šker je valovje kotalo s sebov. Naraščajoča voda je rüšila ne samo lesene, nego tudi najmočnejše cementane moste. Kelko kvara pa je napravila na poli, to se za zdaj ešče nemre doličiti.

V Škofjoj Loki, kde se stečeta Sora pa Poljanščica je povoden divjala najhüjše. Z dvej dolin je vdrla voda vküp i podirala vse, ka je pred njo prišlo. Kre skraja varaša je porüšila do 12 hiž. Tudi novi cementani most je pograbila s sebov.

Kak strašno je nanagli naraščala povoden se vidi iz toga, da je voda v deseti minutaj narasla za 2 metra višine. Ne daleč vkrej so Goričane, kde je velka tovarna za papir. Tu je tudi dosta kvara napravila. Komaj par minut i ves prvi štok je bio celi v vodi. Delavci so se z najveškov teškočov rešili. Zadnje tri pa že niti neso mogli več skoz nad okna rešiti, nego so je morali potegniti skoz streho. Tovarna sama ma velki kvar. Voda je odplavila do jezero voz lesa i več vagonov papira.

Obe dolini, Sorška pa Poljanska sta globoko poplavljeni i njive skoro vse uničene. Ljudje so z tužnim srcem gledali, kak njim voda nese polske pridelke, kak njim podira hiže i moste, kak se vtoplja domača živina. V Poljanski dolini je voda na mestaj narasla celi 5—6 metrov visiko.

Pri rešivanji nesrečnoga prebivalstva so največ pomagali ognjegasci i druga dobrodelna društva.

Velke nevihte so tudi na mestaj po Štajerskom, vendar pa vse kaže, da je tu nej tak nevarno kak v gori opisani kraje.

NEDELA.

po risalaj devetnajseta. Evangelij sv. Mataja v 22. poglavji od 1. do 14. vrste. »Zvezite njemi roke i noge i vrzite ga v zvunešnje tmico; tam bo jok i skripanje z zobmi«.

Istina, da v grej pogroženi svet nešče nikaj znati od pekla i nikaj čuti. Zato ravno tem najbolje govori denešnji sv. evangelij. Tu Kristus očivesno guči od pekla i tudi to pove, da je pekel nekaj grozovitoga. Pa ne samo tu, nego tudi v drugi mestaj i pri drugi prilikai je govorio Kristus od pekla. »Bogše ti je hromomi iti v življenje, kak dve roki meti, pa iti v pekeo, v nevgaslivi ogen, kde njihov črv ne prejde i njihov ogen ne vgasne«. (Marko 9, 42.) Pa tudi, gda je govorio od svoje sodbe na konci sveta i naprej povedao obsodbo pogubljeni, je svedočo od pekla. »Poberite se spred mene, prekleti, v vekivečni ogen, ki je pripravljeni hüdomi duhi i njegovim angelom«. (Mat. 25, 41.) I Kristusa, večna Istina govori samo istino. Svet i nebesa prejdejo, njegove reči pa ne prejdejo. Ka teda pomaga človeki se skrivati pred peklom, ka pomaga. či nikdar nikaj nešče čuti od pekla. Kak je

potrebno dostokrat govoriti od pekla, nam kaže zgled samoga gospoda J. Kristusa, ki v evangeliji nikaj menje kak dvajstipekrat govori od pekla. Pa tudi mi moremo večkrat govoriti od pekla i ešče večkrat misliti na njega. O presrečna miseo na večno trpljenje, kelko ljudji si že rešila od toga trpljenja! Sv. Jeronim je že samo pri misli, da že čuje trombeto, štera ga zove na zadnjo sodbo, obladao vsako skušavanje, kembole de nas nazaj držala od greha miseo na nanezmerne i večne kaštige. Miseo na vekivečno pogüenje lje toti grozepuna, vendar pa hasnovita i zveličavna.

Pa tudi to nam Kristus v denešnjem evangeliji pove, što pride v večno kaštigo; najmre tisti, ki nemajo svatovskoga obleča. I te svatovski obleč je nikaj ne drugoga kak posvečujoča milošča v duši. Samo s tov se more priti na nebesko goščenje, v nebesa. To svatovsko obleko milošče bože obvarvati, je naša največša i prva življenska naloga. I či smo tak nesrečni, ka smo jo zgubili, te nam more naša največša skrb biti, ka si jo kemprle v svestvi svete pokore nazaj spravimo. O, či bi, tak se nekdi čte, či bi pogubljeni mogli le za pet minut priti na te svet, bi nikam inan ne šli, kak k spovednici. Ka bi njim bili na hasek prijatelj, ka bi njim naj bila slava, ka bogastvo, ka veselje, nasladnosti toga sveta, či njim pa vse to nemre očistiti duše, i dati svatovskoga obleča, ki edini da pravico do večnoga zveličanja.

GLASI.

Murska Sobota.

— **Nesrečen spadaj.** V sobočko bolnico so pripelali malo dekličko iz Grlave, štera si je potrla nogo. Bila je pri sosedovi, kde se je z drugog decov igrala. Kda pa je domo bežala, se je na poti opoteknola i

spadaj je bio tak nesrečen, da si je nogo potrla.

— **Na okrajnom sodišči** v M. Soboti so se zvršile v zadnji počitnicaj vekše spremembe. Sodni predstojnik g. dr. Kovča je bio premeščen v Maribor. Dokeč nede imenivani novi predstojnik, de vodo predstojniške posle g. sodnik Juvanc. Sodnik g. dr. Mak je bio premeščen k okr. sodišči v Gornji Grad. Začasno je nameščen za sodnika v M. Soboti g. Komotar, dozday sodnik v Ljubljani.

— **Izraelska verska občina** v M. Soboti je v zadnji dnevaj dobila svojega rabinara v osebi g. dr. L. Rotta. Imenivani gospod de včio tudi na sobočkoj gimnaziji izraelski veronavuk.

— **Tiskarna Panonija se preseli** v M. Soboti. Kak smo že pred kratkim pisali, je prišla tiskarna Panonija v Gornjoj Radgoni v težkoče, ar je ne mela tam zadosta dela, zato so jo šteli odati. Največ deležov pri toj tiskarni pa pripada ednomi gospodi v M. Soboti, zato jo preseli se.

— **Podružnica Jugoslovanske Matice v M. Soboti** priredi v soboto, 2. okt. ob pol deveti večer v Dobrajovom hoteli glasbeni koncert. Nastopi dobro znani Devov kvartet iz Maribora. Odbor vabi vse prijatele Jugosl. Matice, posebno pa vse prijatele lepe slovenske pesmi, da obišeje to prireditev.

Slovenska Krajina.

— **Shod za „Agrarno zadrugo“** se bo vršo dnes, v nedelo predpoldnom ob pol 9 vori v Črensovci. Na shodi g. poslanec razložijo važnost i namea Agrarne zadruge. Agrarna zadruga je za vse agrarne interesente važna, zato je dobro, da se na shodi zbere kem več ljudi. — V četrtek so g. poslanec imeli shod na Bistrici.

— **Osebni glas.** Urednik lista „Katoliški misijoni“, šteri je tudi tu pri nas v Prekmurji zadosta poznani, je postao naš domačin čast. g. Jožef

Godina iz D. Bistrice, zdaj mešnik misijonske družbe v Ljubljani. Nas veseli, da je Prekmurec prišeo do tak častnoga mesta ino g. Godini iz srca čestitamo.

— **Prošnja, — dobra prilika.** Stolar Črni Peter iz Dobrovnika (h. št. 198) je prišeo v stisko, ka v denešnjih razmeraj ne nikaj čudnoga i potrebüje peneze. Da bi prišeo do njih, oda: dve posteli, dva omara, dva nočniva omariča, eden mujvalnik. Vse pohištvo je iz trdoga hrastovoga lesa. Če što potrebüje kakše takše pohištvo, naj se pri Černiji zglesi. Mi ga od svoje strani priporočamo.

— **Bitje v krčmi.** Če je v kakšoj krčmi ples, smemo že naprej pričakivati, da pride tudi do bitja. Ob priliki križoskoga proščenja v Črensovci je bio ples v Trnji. Dečki so se v krčmi tak svadili med seov, da je prišlo do bitja z noži i jih je bilo par do krvi zosmicanih.

— **Blagoslavljanje nove šole** se je zvršilo preminočo nedelo v Nedelici. Šolo so blagoslovili turniški župnik, g. Sakovič. Navzoči je bio tudi g. kaplan Greif i velka vnožica ljudstva.

— **Popravljanje cest, kopanje grab i voženje kamna** na poti se je v večih občinaj začnalo. Gledoč na istiansko prizadevanja pri popravljanji moramo omeniti Velko Polano. Kde so bile pred kratkim prave grabe, pelajo zdaj lepo izdelane i nasipane poti. Poleg poti so skopane globoke, šörke grabe, tak ka se ne bojati, kam bi se voda s poti štekala. Popravljanje se tudi v Črenšovcih vrši v velkoj meri. Tudi Turnišče bi se smelo zgenoti. Občinskoga bogastva je telko, kak v niednoj prekmurskoj občini, poti pa tudi tak slabe, kak nindri na sveti.

— **Hranilnica i posojilnica v Črensovci** bo od oktobra naprej posilivala tudi vsaki četrtek. Prometa je telko, da po nedelaj ne mogoče vsega zvršavati.

— **Brezalkoholni tečaj** se je vršo v ponedlek v Črensovci. Tečaj je držao g. profesor Verbič iz Ljubljane

Romanje v Rim.

— IVAN JERIC. —

Dosta je odvisno, kak boš romao, posebno či trbej daleč potüvati, od toga, kak se na romanje pripraviš. Gledaj, da boš kem menje s sebov noso, i vendar vse potrebno. Posebno ne sme romar pozabiti nikaj, ka je za čistočo potrebno. Človek se vse bogše počüti, či se more po težkoj i trüdapunoi poti pošteno mujti pa osnažiti. No, pa ednoga ešče nesmimo pozabiti doma, najmre lübe potrpežljivosti. Da so težave i trpljenja na romanji neogibne, je očivesno, i te je potrebno potrpeti i neprijetnosti mazati s potrpežljivostjov, štera je prej boža mast za trpljenje. Da je to istina, se je itaki v začetki romanja pokazalo.

Tisu den, kda smo šli z doma, je sunce prav posebno pripekalo. Vlak, ki od svojega prihoda v Soboti pa do odhoda stoji na vročem sunci, se je tak segreo, da si se skoro spekeo, či si prijao za železo na njem, notri pa je bila takša vročina, da smo se malo da ne skuhalo. Le, kda je že vlak vozo proti Beltincom, ga je zrak nekolko rashlalo.

V Beltinci so vstopili tudi moj soromar g. vpok. pliv. J. Klekl. Čiravno ka sam znao, da de nas dosta romalo, mi je vendar nekam prijeto bilo pri srci, kda so oni pristopili, ar sam čüto, da je z menov nekaj, ki mi bo pomagao v potrebnini i mi delao romanje prijeto. Na beltinski kolodvor je prišlo tudi nekaj drugi znancov,

s šterimi smo se pa morali hitro posloviti, ar je postajenačelnik odločno zakričao: „Odhod!“

Nekaj sva se z g. sopotnikom za silo pogovorila od prenočišča i v red spravila kofre, pa je že vlak pridrdrao na ljutomersko postajo. Tu je vlak stao frtao vore i čakali smo novoga romara, ljutomerskoga g. kaplana, ki pa je že z zajtrašnjim vlakom odpotüvao do Ljubljane. Nekaj poznani potnikov je izstopilo i prišlo na vlak, potom pa je gratalo vse mirno. Nazaj sam se potegno od okna i se poglobo v v prijetne spomine, ki me vežejo na ljutomersko faro i na njene ljudi. Dobrohotni čtevci mi naj ne zamerijo, či se malo pomüdim pri tej spominaj.

Bilo je l. 1919., kda sam prvokrat prišeo za dugši čas v Ljutomer. Morao sem bežati pred madžarskimi bolševiki. Šo sam prek Kermedina, Graca, Maribora i Ormoža, ar je bilo indri nevarno. Že itaki, kda sem prestopo mejo ljutomerske fare, sam spoznao da tu prebivlejo prijazni gostolübnii ljudje. Bio sam neznošno žeden. Pot me je vtrüdila i prehlado sam se. Ar je bila zima, sam nindri ne najšeo vretine, v hižo pe tudi ne bi rad šo prosit, da me ne bi kak tühinca kde čüdnog gledali. Gda sam se na poti iz Ormoža v Ljutomer spüsto z brega dol proti Radomerji, me sreča mala deklička. Bila je slabotna šolarica, stara kakši 10 let. Na glavi je nesla pütro, štera je daleč presegala njene moči. Vido sam, da je pütra puna i sam jo pitao, ka nese v njoj. „Pikolo“ je bio odgovor. Ka je to, jo pitam na kratko.

Deklička je prišla v zadrego i ne znala odgovoriti. Zato njoj pomagam: „Ali vi to pijete?“ »Prosim, da.« „Ali bi te stariši kregali, či bi malo meni dala?“ „Ne.“ — i mi že ponüdi pütro. Pijača je bila vodena i kisla, žejo pa je imenitno gasila. Zahvalo sam se i šo dale. Bio sam pokrepčani i ne sam mogeo razločiti ali mi je bole djala hladilna pijača, ali pa me veselila prijaznost male dekličke. Tolažila me je miseo, da prihajam med prijazne i gostolübnne ljudi. I kda sam po šestmesečnom prebivanji v Ljutomeri šo nazaj v šole, sam vido, da se nesam moto.

Čüdivita so bože poti, pravijo ljudje. I resan po peti letaj, ka sam odišeo z Ljutomera nazaj študirat, sam se selo v te prijazne kraje kak kaplan na moje prvo kaplansko mesto. Pa tudi tokrat sam se osvedoč, da z malimi izjemami žive tu dobro i prijazno ljudstvo.

Med tem se je začeo gibati vlak i me je zbüdo z moji spominov. Ešče eden pogled na cerkev, v šteroj sam skoro 2 leti kak düšni paster delao, ešče eden pogled na farov, kde sam pri svojem g. predstojniki i sobrataj najšeo telko bratske ljübezni i prijateljstva i en pogled na dom prijazne Zaherlove družine i en spomin na pristo Kranjčanovo mater, štera so po materinsko skrbeli za nas dijake, begunce, ešče eden pozdrav vam prijazni kraji i dobra prijateljska srca, prle kak se od pelam na tühinsko.

Vlak je med tem začeo jako fükati, pelao je v breg. Potom zavine močno na pravo po rebri ljutomerski bregov. Na oba kraja železnice so po lepo vdeleni goricaj posejane prijazne vile i bele hižice. Vsaka mi je znana i tudi ljudje, ki prebivlejo v njih.

Tam na levo pri potoki je velka hiža, kde prebivle dobrodüšni g. Rakovec, ki ma samo te križ, da mora nositi prežmetno telo po sveti. Ednok, kak sam rad pripovidavle, je obnemogeo pod tov težov i je na poti skoz šumo zaspao. Kda se je zbüdo, je sijala lepa mesečina i jezero rosni kapljic se je leščilo v njenoj svetlobi. G. Rakovec je sprvčasa mislo, da se je v nebesaj prebüdo, tak se je leščilo okoli njega, le kda je zagledno poleg sebe zakajeno lampico je sprevido, da je izda v skuznoj dolini.

Malo naprej na bregi je grad Železne dveri, ki je last admontski baratov. Pod gradom je bogata pivnica, v šteroj sta dva velkiva lagva, vendar največšiva v celi Slov. goricaj.

Komaj par sto stopajov naprej se v dolini stiskavle vesnička Radomerje, od štere nekolko na levo v sredini brega stoji rojstna hiža največšega vučenjaka za slovanske jezike, Fr. Miklošiča, šteromi so pred kratkim tu odkrili spominsko ploščo, v Ljutomeri i Ljubljani pa spomenike.

Še nekaj kilometrov i vlak se nanagli zasükne na levo, prek visikoga nasipa i skoz globoko presiko v vozko dolino i vozi med lepo obdelanimi goricami notri do Drave pri Ormoži. (Dale).

Razložo je, kak se sad bere iz drevja, kak se süši, vkühava i kak se dela brezalkoholna pijača. Prirediteli tečaja se zahvalüjejo vsem, ki so kaj pomagali, posebno pa g. trgovci Koceti, šteri je dao v svojoj hiši prostor. — Tečaja se je vdeležilo do 50 ljudi.

— **Nove orgle** so blagoslovili v nedelo v polanskoj cerkvi g. Jožef Klekl, vpokojeni plebanoš i naš nar. poslanec. Polančarje so se ne zbojali milijonskih stroškov pri zidanji, ne desetjzerskih za oltar, nego so si spravili tudi orgle za 54.000 dinarov. Preminočo nedelo so bile te orgle blagoslovlene. Človeka razveseli, kda vidi, kakši red vlada v cerki. Še niti niti dve leti ne minolo, da so dobili duhovnika i je že tak lepo vse vremenno, kakšv malošteroj fari. Po prizadevanji g. ekspozitora se je ustanovila dekliška i mladeniška Marijina družba, g. kantor pa ma precu dober pevski zbor. Nad novo faro se istinsko razleva pravi blagoslov boži.

— **Velka žalost** čaka vse tiste, ki so si ešče ne kupili bar edno srečko naše loterije. Malo časa je, ka de se vlekle i tešto ma srečko bo srečen, što pa nema, nemre nikaj zadeti i tak de njemi grozno žao, samo prekesno bo. Zato pa dokeč mate čas, kupüjte si srečke. Dobijo se v vsakšoj občini pri več hižaj. Pet ali deset dinarčkov je mali penez pa prinesejo tak velki dobitkov se pripravla, med temi tu samo ništerne omenimo kakšn. pr. biciklin, Singer mašin, za sečko mašin, snehinski gvant, dve ovci, pet debelih gosk, cecatje tele, krmleni gudek, žepne i stenske vöre, alfa, tri metre drv, pegle, poplan, lepi bor, polovnjak vina (300 l.) dosta pohišstva i posode, molitvene knjige, sv. Pismo, »Novine«, »Marijin List« »Mladika« »Ave Marija« »Bogoljub« za celo leto itd. itd. itd.

— **Pismo iz Amerika.** Iz Amerike nam pišejo, kak krasno je bilo na euharističnom kongresi. V Grand parki je mélo Društvo presv. imena Jezusovoga spravišče, na šterom je bilo do 68 jezer moški zbrani, Na ženskom spravišči istoga društva pa je bilo do 80 jezer ženssek. »Veslili smo se« pišejo, »ka pridete (najmre g. posl. Klekl) med nas, kda smo zvedili, da Vas nede, nas je žalost obišla. Vsaki narod je meo zastopnika, samo mi smo bili brez njega.« Pozdravlam Vas i ves narod i želemo vsem obilo mirü i božega blagoslova. — John Horvat.

— **Na znanje vsem tistim,** ki so dobili bloke naših srečk. Na srečkaj je napisno, ka de se vlekle novembra 14. Popašcite se razodati vse srečke, nego dokeč vam s pismom ne damo naznanje, nam neodanih srečk ne pošilajte nazaj. Či odate vse ka mate te peneze lejko pošlete nego srečk ne.

Država.

— **Ogenj pri cerkvi.** V zabukovji blüzi Sevnice so popravljali cerkveni törem. Kleparov (špenglarov) detič je z norije vüžgo v törni edno seršenovo gnezdo. Ogen se je hitro razširo i ga je ne mogeo več pogasiti. Tören je zgoro popunoma, zvonovje so doli spokapali, ravnotak tudi vöra, törni i samo priličnomi gašenji se je zahvaliti, dažje ne cela cerkev zgorela.

— **Jesenska toča.** Po Kranjskom je po veči mestaj bila močna toča.

Na mestaj so jesenski pridelki precu potučeni. Škoda je tem vekša, ar je v nešterni krajej letos že drugokrat pobila.

— **Prste si je razstrelila.** V Sinjoj gorici je edna mladenka štela zosagati š strelom vrane pa vrable, šteri so v novejšem časi dosta kvara delali na polji. Pri vužiganji strela pa se je predugo pomidila i strel njoj je tri prste tak razmesaro, da je morala iskati pri zdravniku pomoč.

— **Kongres državni cestarov v Celji.** Toga kongresa se je vdeležilo dosta cestarov iz cele Slovenije med njimi tudi iz našega kraja. Kongres je poslal Gradbenoj direkciji, ministrstvi i poslanskim klubom več zahtev i prošnjo, naj delajo v državnoj zbornici na to, da se njim iste spuni. Te zahteve so: 1. Državnim nameščencom naj se itaki splačajo zaostanjeni poviški plač. 2. Upokojencem, ki že več mesecov čakajo na plačo pokojnine, naj se ista itaki splača. 3. Vsi državni cestarje naj dobijo dobre dežne plašče, ali pa peneze na mesto plaščov. 4. Naj se izdajo za vse cestare enotni predpisi. 5. »Dužnost putara« naj se prestavi v slovenski jezik i se staromi prilagodi. 6. Dopüste do tri dni naj davlejo cestni mojstri sami. 7. Za vse naj bo celo leto osemurni delavnik. 8. Za razvažanje kamna naj se najmejo delavci i za delavce določeni penezi naj se tudi v te namen porabijo. 9. Trava kre robov naj pripada cestarom, ar je to njihova stara pravica. Po robaj i jarkaj naj se trava kosi med delavnim časom, ar to delo spada k čiščenji ceste. 10. Državnim cestarom naj se pripozna i račun v službeni čas obsluženj kadferski rok. 11. Vse deželne ceste naj prevzame država i te cestare naj vpela v državno službo, da se tak zbogša njihov položaj.

— **Dühovne vaje** za dühovnike so se vršile minoče dneve v Rogaškoi slatini. Dühovni vaj se je vdeležilo 96 dühovnikov i sam prezvišeni püšpek z njimi.

— **Drage grüške.** V Ljubljani je nekši huncut stepeo ednoj ženski tri grüške, za štere ga zdaj toži i prosi za nje 120 Din. Vsaka grüška teda košta 40 Din.

— **Zverinski oča.** V Barandi pri Bečkereku je eden polodelavec dostakrat pijan prišeo domo i pobijavao svoje domače. Pred kratkim je v pijanosti začeo nesmileno pobijavati svojeg sina. Sin, gda je vido, ka njemi ide za življenje, se je brano. Brezsrčen oča ga je k mesti vmoro. Nato se je sam javo oblastem, štere so ga itaki zaprle.

— **Nesrečniva pastira.** Blüzi Sarajeve, glavnoga varaša Bosne, sta pasla dva dečaka ovce. Ednoga je nedovedoč pičila kača. Drugi njemi je šo na pomoč i je s kolekom zamajno po kači. Ar se njemi vdarec ne posrečo, se je kača v njega zakadila i ga tudi pičila. Na drugi den sta oba mrla.

— **Štirinajstleten ropar,** dijak je stao pred kratkim pred porotnim sodiščom v Ljubljani. Kriv je, da je z nekšim gumijom vdaro edno gospo z namenom, da jo omani, i njoj vzeme peneze. Ar je bio preslab, se njemi ne posrečilo, pač pa je prišeo pred porotno sodišče, štero samo kakše velke prestopke sodi. Vredno je

opomenoti, ka je pri toj priliki njegov zagovornik povedao: »Zatoženec je sad denešnje družbe i je ne sin tisti časov kak mi, ki smo vživali vzgojo«. Tudi državni pravdnik se je pritožo nad denešnjov mladinov, da je prej jako pokvarjena. Spoznalo se med razpravov tudi to, da je mladenca najbole pohüjšalo kino s svojimi nesposodbnimi predstavami i božne knjige. Zato piše k tomi »Domoljub« sledeče: »Posebno je prečteo dosta strahovito grdi pripovesti, štere shajajo kak podlisteki v slovenski liberalni listaj i je potom ponatisnejo v knjigaj. Liberalni listi potom v vsakoj številki ponüvlejo i priporočajo te knjige, v šteri se naša mladina vči razvüždanosti, vmorov, ropov, propalosti i. t. d.« K tomi samo telko pristavimo, da nieden spameten stariš, ki svojo deco ljübi, nede naročüvao takši listov i kúpüvao takši knjig.

— **Brezalkoholna produkcija, Ljnblijana, Poljanski nasip 10/54.** pošle vsakomi i naročniki Novin zanimivi cenik brezplačno. Pišite itaki po njega, nede Vam žao!

— **700 letnica sv. Frančiška v Mariboru.** Pri Materi milosti se bo na slovesen način obslužavao od 3. do 10. okt. proslava 700 letnice sv. Frančiška. Najvekše slavnosti bodo 3. i 4. oktobra celi den. Posebno tretjeredniki i drugi častilci sv. Frančiška pridejo v velkom broji. Što se šče od 3. do 10. pelati v Maribor, se lahko pela za polovično ceno. Na postaji, kde vstopi, si vzeme celo karto, jo da žigosati, a v Maribori jo nesme ta dati, ar de se z njov zobstom pelao domo. V samostani pri frančiškanaj mora prositi potrdilo da je bio na Frančiškoi slavnosti, Pozvani so tudi naši ljudje k Materi milosti.

— **Sv. Trojica v Slov. goricaj.** Tu je mrla vsem našim romarom dobro znana vrla vertinja Emilija Mlinerič. Moža so njoj pokopali ik vüzmi, ona pa se je zdaj preselila v lepšo večnost. Za njene dobrote, ka je na stan sprijemala romare, njoj naj Bog v večnosti obilo povrne! N. p. v m.!

Domača politika.

V ponedlek se začnejo seje v državnoj zbornici v Belgradi. Te dneve najmre pridejo v našo državo na obisk čehoslovaški politiki i bodo v ponedlek nazoči pri seji narodue skupšćine, štera de se njim na čast vršila.

Redne seje nar. poslancov se bodo vršile sledkar. Za te seje pa se nihče dosta ne zanima; vlada nema skoro nikšega zakona pripravlenoga, da bi ga zbornica sprijela. Vlada je ves čas samo za to delala, ka bi se

obdržala, ne pa ka bi pripravljala za zbornico delo.

Pašič je ešče izda v Cavtati na počitnicaj. Vendar pa se v zadnjem časi pri njem obrne dosta ljudi i on sam precu vsega v politiko. Eden čas so nekaj govorili od volitev. Pašič pa je sprevido, da so volitve za zdaj nemogoče, zato se je hapo v red spravlati radikalno slranko, v šteroj so se zadnji čas kazala velka nasprotstva. Na pomoč njemi je prišeo tudi njegov pomogač v pomirenji radikalne stranke, Aca Stanojevič. Govorijo tudi, da bodo poslanci, ki so izstopili iz radikalne stranke, pali nazaj šli k svojoj stranki.

Nekaj časa že precu redno dela finančni odsek, ki pazi, ka se troši državni penez i kak se vodi državno gospodarstvo. Kda je bio guč od soli, štero država trži, je postanec Škulj (S. L. S.) govorio proti tomi, ka država predosta slüži pri odavanji soli i zato je sol tak draga. Voditeo drž. monopolov je oblübo, ka se cena soli zniža i se stroški za prevoz tudi zmenšajo.

Dr. Korošec je brzozjavno proso pri veči ministraj pomoč za poplavlence. Posredüvali do tudi poslanci, da se nesrečnim kemprle odpomore.

Svetovna politika.

Seje Društva narodov so zaključili. Sad tej sej je za svetovno politiko to, da sta se Francija i Nemčija edna ovoj zblüžale. Ali je to zblüžanje istinsko, je drugo pitanje. Francozko-nemškoga prijateljstva se najbolje boji Italija, njoj se najmre ide za to, da se N. Avstrija nebi združila z Nemčijov. Pri tom jo je do najnovjšega podpürala Francija. Či se pa Nemčija z Francijov sprijatelji, potom je precu mogoče, da se ta združitev zvrši i te bi mela Italija za svojo sosedo velko nemško državo, štera nebi dopüstila, ka bi Italjani kratili narodne pravice Nemcom, štere ma v Južnotirolszkom pod svojov oblastjov i štere šče z Primorskimi Slovenci vred poitaljaniti.

3-4 HP. mlatilnico s pečjov, či ma što k odaji, naj se zglati pismeno ali pa po dogovori pri **Jakics Janoši** v Markovcih številka 123. p. Gornji Petrovci.

LJUTOMER.

Vinarska zadruga v Ljutomeru priredi s sodelovanjem tuk, sadjarske in kmetijske podružnice v nedeljo dne 17. oktobra t. l. v Katoliškem domu

razstavo z grozdjem vinom, sadjem, brezalkoholno pijačo in poljskimi pridelki.

Razstava se prične ob 9 uri dop. in je združena z strokovnimi predavanji raznih strokovnjakov. Popoldan istega dne in sicer od 3 ure naprej pa se vrši koncert pri pogrnjenih mižah. Vstopnina bo razvidna iz lepakov.

LOVCI!

Predno kupite lovske puške in druge lovske potrebšćine, oglejte si mojo bogato zalogo, kjer kupite dobro blago in najceneje. Posebno opozarjam na veliko zalogo »Flobert pušk«, različnih sistemov, kaliber 66 mm, za kateri nakup in nošenje ni treba nobenega oblastnega dovoljenja. — Prevzame v to stroko spadajoča dela in popravila, hitro, solidno i po zelo nizkih cenah.

JOSIP STERNAD, puškar in prodaja smodnika
MARIBOR, Aleksandrova cesta 18.

POZOR!

POLITIČNI ZAPISKI.

„Slovenska autonomija“ ne da »neodvisnim« gospodom mira. Naj njim bo. Pripomniti pa moramo, da ljudje, ki niti vpogleda nemajo v autonomistični program Slovenske ljudske stranke i tak tudi ne vejo, ka ona šče, nesó upravičeni proti njoj pisati. Če gospod, ki si celo stvar samo zamišla med štirami stenami, ne ve pa kak bi to zgedalo istinsko, misli, da majo dr. Korošec — o šterom on pravi, da je navaden politični korteš — i drugi njegovi poslanski i strankini tovariši, ki so autonomistični program stranke sestavili, pleve v glavi i da ne vidijo dele od konca nazaj se jako moti. Što drüge ponižuje i sebe zvišava, je navadno najdale od istine.

„Razlogov, argumentov ne bo“ . . . tak tožijo gospodje. — Dajte vi nam! Pred nedavnim je g. Mosok zapisao, da ma dva argumenta, da majo v Ljubljani i Maribori prekmurske duhovnike za neslovenske. Prosili smo, naj pove, što je to. On še na to dnesden muči. — To je eden slučaj med mnogimi.

Što je dao dopuštenje . . . slovenskim kaplanom, da se mešajo v gospodarske, socijalne, izobraževalne itd. zadeve ljudstva, ali da politizerajo — tak pitajo g. Mosok v lendavskih »Naših novinaj«. — Mi pitamo, što je dao lendavskim i nešternih drugim gg. duhovnikom i što samomi, g. Mosoki, o šterom je znano, [da so plebanoš i kak takši tudi spadajo pod višišo cerkveno obtast, dopuščenje, da tak »lepo« delujejo v javnosti po svojih »neodvisnih« novinaj?

Mi . . . nikaj ne zgubimo . . . nikaj ne pridobimo. — Če bi g. Mosok malo mislili, toga ne bi zapisali i če bi g. urednik lendavskih »Naših novin« malo pomislo, toga ne bi dao natisnoti. — Gospodje, ali znate, da ste se izdali? Pravite, da se bojujete za nekši gotov cio? Vsakši, što cio dosegne, nekaj dobi, če pa se zgodi nekaj, ka je nasprotno njegovomi cilj, pa zgubi. Tretje je nemogoče. Pri vas — po vaših lastnih rečaj — je. Iz toga sledi, da nikšega cila nemate, nego delate samo zato, da ljudstvi v oči pesek trosite. Logika tak pravi. Ali pa ste vi iznašli tudi že kakša druga pravila sklepanja. — Verjemo, da vi ne zgubite i ne dobite, a mi nemremo dopustiti, da bi naš prekmurski slovenski narod zgubo i ne dobo.

Hrvate so spravili iz sveta. „Néplap“, to »šegavo« glasilo nove lendavske stranke, piše v svoji 17. številki: »Samo norci se svajujejo zato, da je Slovenec ne Hrvat in da je Hrvat ne Slovenec. Ar je Srb in Slovenec, Hrvat je Slovenec in Slovenec je tudi samo Slovan, ali či ščete — Slovenec“. To se pravi, da so gospodje radikali, šteri vidijo same Srbe v bodočnosti — slepi. To se pravi, da so gospodje radičovci, šteri vidijo dnes v Slovenski Krajini same navdušene Hrvate — tudi slepi. Prav pa ima slovenska ljudska stranka, štera je trdila i bode trdila, da so v Slovenski Krajini Slovenci. Bodimo veseli, da „Néplap“ tudi pove včasih istino in naj nam to ne moti pravo veselje, da tudi istino obleče v »šegavo obleko.

Slovenci so lačni. Tudi „Néplap« piše svojim čitatelom, da se prej

Slovenci zato agitirali za osloboditev Prekmurja, ar so lačni, Horvatje pa so Prekmurje pustili pri meri, ar so siti. Pitamo naše dobrovoljce, šteri so prijeli za puško slobodo svoje rojstne grude, so to zato včinoli, ar so lačni bili? Pitamo gospode, šteri so s svojim literarnim delom pripravili pot za novi pokret, so tudi lačni bili? I pitamo gospode v Varaždini i Zagrebi, ali zato trpijo taljansko oblast med svojimi rojaki v Primorju, ar so prestiti? »Néplapi« pa povemo mi, da je slovenski apetit ešče dober. Mi ščemo imeti rojake v Benečiji, na Koroškem, pa tudi tiste Slovence okoli Rabe, če tudi gospodje v Dolnji Lendavi počijo od čemerov.

„Slovenska Krajina“ Lendavske novine nemajo méra za volo iména »Slovenske Krajine«. Čemerne so kak škorpion, kričijo i bršejo na vse strani, na kratko neščejo ne čiti od »Slovenske Krajine«. Prvo pitanje je pri tom dugovanji, jeli ime »Slovenske Krajine« pove kaj spametnoga i potrebnoga, ali ne? Pove! Ar ta krajina je „Krajina“ in je tudi »Slovenska«. To pa, da so „slovensko krajino“ dosta let za Prekmurje zvali, naj nikoga ne moti, ar lepše in bogše ime je — Slovenska Krajina. Gospodje bi zadovolni bili, či bi mi na priliko Lipovce prekrstili v »Háršliget«, ali Nedelico v »Zorkóháza« itd. — Kak se je to dogajalo ne jako dolgo. Ar na te način bi vkradnoli slovenski znak teh krajov. Ali pa more biti ravno to boli gospode, da podčrtavamo slovenstvo naše krajine?

Čemerni so na demokrate. Tudi lendavske novine pišejo: » . . . demokrate Slovenci se raj sporazumejo s klerikalcami, či se ide za nas, kak pa z nami za isto edinstvo države, štero je tudi temelj njihovoga programa.«

Oj ta smola naše edino zveličavne samostojne i neodvisne stranke . . . !

Da so nastavili v lendavskom hoteli svojo od našega naroda resan »neodvisno« stranko, so včasih naprosili našoga gospoda poslanca Klekna, naj je vzemejo za svoje politične pajdaše. Odgovor je bio: ne! Potom so bežali k gospodom radikalom. Povedali so, da so samostojni i neodvisni zastopniki vseh neprijatelov Slovenstva i prosili so za radikalsko politično pajdaštvo. Odgovorili so njim: ne! Od čemerov žuti so na to obiskali — Radičovce. Pravili so: »Mi smo ein Sicherheitsventil« — zato pa sem s tistov kmetskov rokov! bodimo si politični pajdaše!« Odgovor je bio: ne! Na konci so potrkali na vrata naših samostojnih demokratov. Glavni govornik je imeo frakk i cilinder na glavi, na rokaj pa je meo nove i bele rokavice. I pravo je gospodom demokratom: „Gospoaje, pogledajte nas, neodvisne i samostojne ročice naše mile domovine. Pogledajte naš frakk i naš cilinder, to posvedoči, da smo — gospodje. Pogledajte naše bele rokavice, štere Vam posvedočijo, da je vaša klüka prva klüka, na štero smo pritis-kavali. Pogledajte naše politično svedočanstvo v šterom stoji, da smo — hogy is mondják azt tótul? — ja, da smo ventil osiguranja. Delajmo vküper za državno i narodno edinstvo i rešimo našo milo domovino od presnetih-rešetarov! Bodimo si politični pajdaše! Odgovorili so njim: ne!

Če misljo na prvi »ne« so od samih čemerov rdeči, drugi »ne« njim spravi belo farbo, od demokratske plüske pa so za istino — zeleni. Rdeči-beli-zeleni so i čemerni so na demokrate. Pika.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 270 Din., žita 180 Din., ova 150 Din., kukarice 180 Din., ječmena 190 Din., hajdine 260 Din., prosa 215 Din., Živina: Govenska v Ljubljani kg. 7-50—8 Din., teoci 9—10 Din., svinje 12—13 Din. Krma: Sena 60—70 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolár 56 Din 40 par, Schiling 7 D. 98 p. Čehoslovaška krona 1 D. 67 p., Nemška zlata marka 13 D. 50 p., Francoski frank 1 D. 60 p., Švicarski frank 10 D. 92 Taljanska lira 2 Din.

Prekmursko kat. podporno društvo sv. Ivana Krstitela

št. 13. spadajoče pod družbo sv. Držino. Društvo je ustanovljeno 15 septembra 1920. 1. in je najbolše za Prekmurske Slovence in Slovenke v Chicagi. Zavaruje se lahko od 250 do 500 dolarov. Moški in ženske od 16. pa do 55 leta. Deca od 1. leta do 16. Deca plačujejo vsi po ednoj ceni 15 centov na en mesec, a stareši pa po svojoj starosti, či se mladi da notri menje, či stareši več. Seja je vsakšo 4. nedelo v meseci ob 2 vöri popoldne v Cerkvenoj dvorani sv. Štefana, Lincoln, št. po 22. Pl. V slučaji poškodbe član ali članica dobijo za 6 važnejših operacij 75 dol. za zgubo ednoga oka 100 dol. za 2 oke 250 dol. tak ravno za roko ali nogo či je več nej za delo. Za 4 prste na roki ali na nogi 50 doll. Odborniki so: predsednik Andrej Glavač, 1844. W. 22. Pl. podpredsednik Martin Gabor, tajnik Štefan Foijs 1929 W. 22 Pl. blagajnik Ivan Denša 2730 Arthington št., zapisnikar Matjaž Hajdinjak, nadzorniki: John Horvat, Mihal Haklin, Frank Jörkiš, društveni voditeo Janoš Hren, vratar Št. Majcen

Dve novivi senji

je dobila črensovska občina. PRVO živinsko i kramarsko je 20. oktobra, DRÜGO samo živinsko pa je 14. marca. Poleg toga, ta starivi senji obdržanivi kak dozday v pondelek po sprotolešnjoj i jesenskoj križoskoj nedeli. Senja v Črensovci se sama priporočajo.

OBC. ODBOR.

CREPPAPIR

se dobi pri

I. HAHN

trgovina s papirjem
Murska Sobota.

Kupi

takoj se več vagonov zdravih jabolk za prešanje. Pismene ali ustmene ponudbe je poslati z navedbo cen za kg. na Franca Babič v Gradu M. Sobota št. 1.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN trgovina s papirjem, s pisarniškami in šolskimi potrebščinami. Prekmurska tiskarna v Murski Soboti.	ERDOŠI BARNABAŠ trgovci z papirrom igračami v Murski Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.
--	---

Vljudno naznanjam vsem p. n. interesentom, da bom imel že za prihodnjo šolsko leto v zalogi

šolske tiskovine in knjige

za gimnazijo in vse osnovne šole v Prekmurju. — Gg. profesorjem, učiteljem in trgovcem s knjigami priznavam 10% ni popust pri večjem naročilu.

Priporočam se

I. HAHN

trgovina s papirjem in knjigami
v MURSKI SOBOTI.

HRANILNICA IN POSOJILNICA

v ČRENŠOVCIH.

r. z. z n. z. uraduje vsako nedelo ino svetek.

Obrestuje hranilne vloge (navadne) po 8%. Vezane vloge proti šest mesečnoj odpovedi od 5000 Dinarov navíše pa po

8¹/₂ %

Stanje vlog je že 2 milijona Dinarov

Kmetski penezi se naj vložijo v kmetske hranilnice i naj služijo v hasek našemi kmetskomi ljudstvi. Zavupajte nam peneze, za štere dobro stojijo naši kmetje z vsov svojov vrednostjov, ka večim sirotam je lahko posodimo na fal interes.